Як прийде час на зов батьків мені
Селитися в чертоги неземні,
Здійматись вихром в обшири незнані,
Чи схилом гір спускатися в тумані,—
Різьблених урн хай не зустріне тінь —
Познак, де в землю обернулась тлінь.
Нехай на гробі пам'ятником буде
Саме ім'я, не з мармуру споруда.
Якщо воно вшанує тлінний прах —
Ото і досить слави у віках.
Саме воно збудити може шану,—
В нім житиму чи в забуття з ним кану.

1803